

Posudek diplomové práce

Autorka : **Magdalena Vorlová**

Název práce : **Romantické postavy v díle Victora Huga.**

Vedoucí práce : Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF

Autorka diplomové práce zvolila téma, které ji umožnilo zúročit zájem o francouzskou románovou tvorbu 19. století, především pak o období romantismu. Analýza několika obsáhlých próz uznávaného francouzského romanopisce Victora Huga se soustřeďuje na rozbor a stanovení typologie hlavních postav. Diplomová práce si klade za cíl zodpovědět otázku, zda Hugo staví své romány na určitých lidských typech, zda se jedná o postavy charakteristické pro romantismus a v neposlední řadě se zamýšlí nad oprávněností tvrzení některých literárních kritiků, že Hugovy romány jsou svou podstatou díla patřící k umělecké metodě realismu, respektive zda je třeba hodnotit románovou tvorbu V. Huga jako díla stojící na rozhraní mezi romantismem a realismem.

V první části diplomové práce autorka představuje tři velmi známé a z hlediska zvoleného tématu reprezentativní romány : *Chrám matky boží v Paříži*, *Muž který se směje* a konečně *Bídníci*. Seznamuje s hlavními postavami a odhaluje jejich značnou typologickou podobnost. Jejimi základními metodologickými východisky jsou analýza a komparace, svůj postup pak opírá o dobře zvolenou a reprezentativní odbornou literaturu české i francouzské provenience.

Druhá část diplomové práce se potom zaměřuje na konkrétní typologii postav a hledání hugovského hrdiny, jde o stěžejní, obsáhlou a dobře zpracovanou část, z níž vyplývají přesvědčivé závěry. Základní konflikt, který postavy řeší, tedy rozpor krása – ošklivost, bohatost vnitřních citů, nevinnost a relativní dobrota – tvrdý, zlý, sobecký, nepřející či lhostejný vnější svět, případně ještě vina – nevina, spravedlnost – křivda, vyznívá jednoznačně ve prospěch romantického charakteru Hugových postav i románů. Nicméně, na základě rozboru Hugových teoretických názorů na charakter romantického dramatu vyjádřených pregnantně v jeho Předmluvě k dramatu *Cromwell*, autorka dochází k oprávněnému závěru, že Hugova románová či dramatická tvorba v sobě přirozeně mísí prvky realistického zobrazení prostředí, společnosti, přírody, jež tvoří rámec a společenský kontext románového příběhu, v němž se pohybuji jednotlivé romantické postavy.

Třetí část práce je vyústěním autorčiných analýz a sestavením typologie jednotlivých postav. Jasně z ní vyplývá, že Hugo staví svou románovou osnovu na několika podobných základních situacích a typech postav, lépe řečeno literárních archetypech známých z mytologie a pohádek.

Při obhajobě by se mohla diplomantka zmínit, jak byly a jsou Hugovy romány přijímány v českém prostředí a zda mohou být jejich hrdinové a příběhy přitažlivé i dnes.

Diplomová práce studentky Vorlové je napsaná kultivovanou češtinou povětšinou bez závažnějších chyb a překlepů s odpovídajícím francouzským resumé. Svým rozsahem, formou i co do prostudované odborné literatury splňuje nároky na ni kladené, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10. ledna 2010